Written by - எட்மண்ட் ஸ்பெனெ்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி -
Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

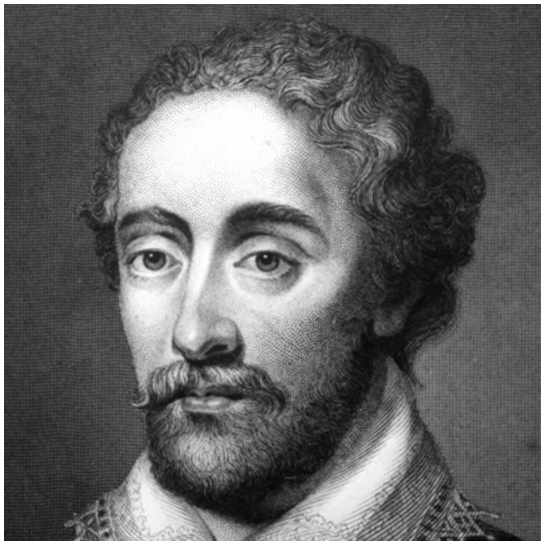

16 - ம் ந□ற்றாண்டின், இங்கிலாந்தா ராணி மாதலாம் எலிசபதெ் அவயைின் கீ ர்த்திமிகா நடா நாயகமாய் விளங்கிய ஆங்கிலக்கவி எட்மண்ட் ஸ்பெனெ்ஸர், பதினான்கா வரிகளில் இயற்றாம் சானடெ் (Sonnet) என்னாம் பாட்டா வகையில் இயற்றிய காதல் பாடல்கள் (Amoretti) உலகப்பாகழ் பறெ்றவை. அதா பாேன்றே, உயர்காலத்தை சார்ந்த லடேி எலிசபதெ் மற்றாம் லடேி காதரின் என்னாம் இரா அழகிய இளம்பணெ்களின் திராமண நிகழ்வாக்காக அவர் இயற்றிய இந்த வாழ்த்தாப்பா மணமக்களை இரா அழகிய அன்னங்களாக்கி, திராமண நிகழ்வை வரவறே்காம் இனிய பாடலாக மட்டாம் அல்லாதா கண்ணாக்கினிய வர்ணங்களை கற்பனையில் காழதை்தா, வர்ணத்த□ரிகை கொண்டா வரைந்த சித்திரக்காட்சிகள் பாேல பலவித நிறங்களை இயற்கையாேடா இணைதை்தா வழங்கியாள்ள பாணி இன்றளவாம் யாராம் எட்டிப்பிடிக்க இயலா இனிமையாக மிளிர்கிறதா என்றால் மிகையாகாதா.

□□□□□: □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□எட்மண்ட் ஸ்பெனெ்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி

சலனமற்றா "சிலிர்ப்ப□ட்டாம் நாளாென்றின்
தனெ்றலின் சில்லிப்பின□டே வராம்

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பனெ்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி -
Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

ஜபெரெஸ் களியாட்ட வளேயிதா.

தகதக ச□ரியனின் கதகத ஒளிக்கற்றகைளை
இயற்கை தவேதை சாேம்பலாக்க
அவளாேடா இயைந்தா உலவியபடியே
தாயரார்ந்த சிந்தனயைில் ஆழ்த்திராந்தனே்.

காலங்காலமாய் அரசவயைில்
காலம் கனியா வறொமயைில்
காத்திராந்தா பயனற்றா சலித்தாப்பாேன
என் மன நிறவைின்மயைின் நடாவே
வறொமை ச□ழ் நிழல் சிறகடிக்கிறதா

நிஜம்விடாத்தா விலகாவதா பாேல்
வீ ண் நம்பிக்ககைளின் நிறவைாறா
எதிர்பார்ப்பாகள் மாயயைாய் மறெய்க்கின்றன.

இவை என் சிந்தனயைை வராத்தாகயைில்
மனத்தாயர் நீ க்கா்ம் மராந்ததை்தடேி
மலெ்ல என் கால்கள்
வளெ்ளியறொளி ஊடாராவிச் சாடரா்ம்
தமே்ஸ் நதிக்கரயைின் பக்கம் நகர்ந்த பாேதா
நரே்த்தியான ஆடகைளின்
மானை மடிப்பாகளை்ை் பாேன்ற
நதிக்கரயைின் விளிம்பாகள் கண்டனே்.

மலர்த் த□ரிககைளின் வண்ணத் தீ ற்றல்களாய்
நதிக்கரை்ை் பால்வளெி விரிந்திராக்க
அழகிய தாேரணங்களால் ஆன
மலர்க் கன்னிகளின் வீ டாகளை
ப□ங்கறொடிகள் அலங்கரித்திராக்கின்றன.

அழகாப் பணெ்களின் இதயத்திலிராக்கா்ம்
ரகசியக் காதலர்களாக்கா மாடிச□ட்டா்ம்
மயக்கம் மிகாந்த மணநாள்
வகொ தறொலவைில் இல்லை.

அந்த நாளை நாேக்கிச் சலொத்தா்ம்
இனிய தமே்ஸ் நதியே!
என் பாடலை நான் ப□ரணமாக்கா்ம் வரை
மலெ்ல மலெ்ல உன் காலடி நகர்த்தாவாய்.

அதாே அங்கே!
நதிக்கரயைின் நரொக்கத்தில்,

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பனெ்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி -
Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

பால் வளைப் பள்ளத் தாக்கில்
வன தவேதகைள் ஓரு கவியலாய்ச்
சுழ்ந்திருக்கும் பரேழகை தரிசித்தனே்.
அது நான் பறெ்ற பரிசில்
அது என் கண் பறெ்ற பரெும்பறேு.

நதிக்கரையில் எழிலுறத் தோன்றும்
இளம்பணெ்டிர் யாவரும்
அழகிய பச்சைநிற கற்றகை் கூழலை
மூடிந்து கொள்ளாமல் காற்றில் அலபையாயவிட்டு
மணமக்களபை் போல் அவர்கள்
மனதை கொள்ளை கொள்கின்றனர்.
அவர்கள் தன் மங்கில் கடகைளுக்குள்
எதிர்பார்ப்பை மறதை்து
எழிலுற எந்தி வருகின்றனர்.

அவ்விளம் மங்கில் கடகைளுக்குள்
அவர்கள் பார்த்துப் பார்த்துத் தங்கள்
தளிர்விரல்களால் கொய்த
மலர்வககைள் நிரம்பித் ததும்பியிருந்தன.
இளம் ஊதா மலர்களும்
அந்திமாலயைில் இதழ் மூடும்
இளம் டயெ்சி மலர்களும்
கன்னி கழியா லில்லி மலர்களும்
அவற்றுடன் உண்மை நிறநை்த
ப்ரிம்ரோஸ் மலர்களும்
வளெ்ளி, தாமிர, வண்ணம் கொண்ட
ரோஜா மலர்களும் பூன்னகதை்தன
இவை அந்தப் பள்ளத்தாக்கெங்கும்
பூத்துக்குலுங்கிய மலர்கள்.
இவை மணமகன்களின் கைகளில்
பங்கொத்தாய்ச் சிரிக்க அணியமாகிவிட்டன.

நரெுங்கிவிட்ட அவர்களின் மணநாளை நோக்கி
எம்மசை் சலெுத்தும் இனிய தமேஸ் நதியே!
என் பாடலை நான் பரணமாக்கும் வரை
மலெ்ல மலெ்ல உன் காலடியை நகர்த்துவாய்.
*
மிருதுவாய் சிறகசகை்கும்
அழகு மிகும் ஓரூஜோடி
அன்னப் பறவகைளபை் பார்க்கிறனே்.
நதிக்கரையின் நிழலில் அவை மகிழ்வாய்
நீ ந்திவரும் பரேழககை் காண்கிறனே்.

இதுநாள்வரை ஓரூபோதும் நான் தரிசித்திராத
ஓயில்மிகும் அழகிய பறவகைள் அவை.

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பென்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி -
Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

அவை இரண்டாம்
பால் போன்ற வளெள்ளுடையில் வருகின்றன
பிண்டஸ் மலை உச்சியில் சிதறிக்கிடக்கும்
பனிக்கட்டிகளுக்கும் கிடைக்காத பால்வண்ணம் அது.

கடவுள்களின் கடவுளாம் ஜுபிடர்,
எழில்மிகும் இளவரசி லடொ மீ து காதலுற்று
அன்னப் பறவையாய் உருமாறிய போது
ஜுபிடருக்கும் லடொவுக்கும் கிட்டாத
வணெ்மை நிறப் பரேழகும் அரசத்தொனியும்
இந்த அன்னப் பறவைகளுக்கு இருந்தன.
இந்தக் காதல் அன்னங்களுக்கு
அருகில் வரும் தகுதி
இறை அன்னங்களுக்கும் உண்டோ?

அவற்றின் ஒளிநிற மகத்துவம் எவ்வாறனெில்
அவற்றின் ஒளியை பளீ ரனெ எதிரொளிக்கும்
நீ ரோடயைே அவற்றின் பரேழகின் மான்
அழுக்காய் நிறம்மங்கித் தரெிகிறது.

அந்த பட்டுப் போன்ற காதல் அன்னங்களின்
மனெ்மயான வணெ் இறகுகளை
ஈரப்பதம் தாக்காது காக்கும் வலேயைை
பரெும் அலகைளுக்கு பணித்தான் நதியின் கடவுள

அங்ஙனம் சயெ்யாவிடின் காதல் அன்னங்களின்
இறகுகளில் ஈரக்கறை படுவிட நரேலாம்.
மலேும் சொர்க்கத்தின் ஒளிக்கீ ற்றாய் மினுக்கும்
அவற்றின் ஒளிர்தன்மை கறையைக்கூடும்

நரெுங்கிவிட்ட அவர்களின் மணநாளை நோக்கி
எம்மசை் சலெுத்தும் இனிய தமே்ஸ் நதியே!
என் பாடலை நான் பூரணமாக்கும் வரை
மலெ்ல மலெ்ல உன் காலடியை நகர்த்துவாய்.

மலர்கொய்த வன தவேதகைள்
விரைந்தோடி வந்து ரசித்தனர்
பளிங்குத் தடாகத்கத்தருகே சிலிர்பாய் நகரும்
பரேழிலி் படெ்டகமான அந்த
இளம் இணைப் பறவைகளைப் பார்த்ததால்
அவற்றின் மலே் பதித்த விழிகளை நகர்த்த மூடியாது
அசவைற்ற சிலையாய் பிரமித்து உறைந்தன.
தம் வாழ்வில் அதுவரை காணா
ரம்மிய காட்சியை அவை கண்டு களித்தன.

ஆண்டவனின் கூட்டில் ஜனித்து

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பென்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி -
Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

பூமிக்கூப் பறந்தூ வந்த
வீ னஸ் தவேதையின் நகல்களாய்
காட்சிதரூம் இணை பிரியா தாரகைகள் இவை.

பூலோகத்தில் பிறக்க சாத்தியமற்றவை
தவேதைகைளின் அவதாரமாகவோ
தவேதையின் வம்சமாகவோ
பிறந்தூவந்த இவை
தவே வசந்தங்கள்
எனினூம்
அவை அந்த சாமர்செட்பிற்கே உறவனெ
அனவைரூம் உறூதி மொழிகிறார்கள்.

மண்ணக மங்கை வசந்த ரூதூக்காலங்களில்
மசக்கையூற்றூ மலர்ந்தூ
வரிசையாய் பூச்சொரிவதூ பாேலூம்
கிளர்ச்சியூட்டூம் நாளின் கணங்கள் பாேலூம்
காட்சிதரூகின்றன இந்த ஜாேடிப் பறவகைள்.

நரெூங்கிவிட்ட அவர்களின் மணநாளை நாேக்கி
எம்மசை் சலெூத்தூம் இனிய தமே்ஸ் நதியே!
என் பாடலை நான் பூரணமாக்கூம் வரை
மலெ்ல மலெ்ல உன் காலடியை நகர்த்தூவாய்.

Prothalamion - by Edmund Spenser

CALM was the day, and through the trembling air
Sweet breathing Zephyrus did softly play,
A gentle spirit, that lightly did delay
Hot Titan's beams, which then did glister fair;
When I whose sullen care,
Through discontent of my long fruitless stay
In prince's court, and expectation vain
Of idle hopes, which still do fly away
Like empty shadows, did afflict my brain,
Walked forth to ease my pain
Along the shore of silver streaming Thames,
Whose rutty bank, the which his river hems,
Was painted all with variable flowers,
And all the meads adorned with dainty gems,
Fit to deck maidens' bowers,
And crown their paramours,
Against the bridal day, which is not long:
Sweet Thames, run softly, till I end my song.

There, in a meadow, by the river's side,

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பனெ்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி -
Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

A flock of nymphs I chanced to espy,
All lovely daughters of the flood thereby,
With goodly greenish locks, all loose untied,
As each had been a bride;
And each one had a little wicker basket,
Made of fine twigs, entrailed curiously,
In which they gathered flowers to fill their flasket,
And with fine fingers cropt full featously
The tender stalks on high.
Of every sort, which in that meadow grew,
They gathered some; the violet pallid blue,
The little daisy, that at evening closes,
The virgin lily, and the primrose true,
With store of vermeil roses,
To deck their bridegrooms' posies
Against the bridal day, which was not long:
 Sweet Thames, run softly, till I end my song.

With that, I saw two swans of goodly hue
Come softly swimming down along the Lee;
Two fairer birds I yet did never see.
The snow which doth the top of Pindus strew,
Did never whiter shew,
Nor Jove himself, when he a swan would be
For love of Leda, whiter did appear:
Yet Leda was they say as white as he,
Yet not so white as these, nor nothing near.
So purely white they were,
That even the gentle stream, the which them bare,
Seemed foul to them, and bade his billows spare
To wet their silken feathers, lest they might
Soil their fair plumes with water not so fair,
And mar their beauties bright,
That shone as heaven's light,
Against their bridal day, which was not long:
 Sweet Thames, run softly, till I end my song.

Eftsoons the nymphs, which now had flowers their fill,
Ran all in haste, to see that silver brood,
As they came floating on the crystal flood.
Whom when they saw, they stood amazed still,
Their wondering eyes to fill.
Them seemed they never saw a sight so fair,
Of fowls so lovely, that they sure did deem
Them heavenly born, or to be that same pair
Which through the sky draw Venus' silver team;

For sure they did not seem
To be begot of any earthly seed,
But rather angels, or of angels' breed:
Yet were they bred of Somers-heat they say,
In sweetest season, when each flower and weed
The earth did fresh array,
So fresh they seemed as day,
Even as their bridal day, which was not long:
Sweet Thames, run softly, till I end my song.

தமிழ் மொழியாக்கம் : மானவைர் ஆர். தாரணி

akilmohanrs@yahoo.co.in